

HAMLET İSAXANLI:
“FATMA ABDULLAZADƏ BAŞIMA ÇEMPİONLUQ TACINI QOYDU
- MƏN GƏNC OLARKƏN”

“TƏLƏBƏLİK HƏYATINDA NƏLƏR OLA BİLƏRDİSƏ, HAMISINI SINAQDAN ÇIXARMIŞAM”

Ölkəmizdəki ilk özəl universitet – Xəzər Universitetinin təsisçisi, Amerika, Avropa və Asiyada çoxsaylı universitet və tədqiqat mərkəzlərinin dəvətli professoru, çoxsaylı beynəlxalq layihələrin rəhbəri, bir sıra elmi jurnalların redaktoru, bir çox nüfuzlu beynəlxalq təşkilatların idarə heyətinin üzvü, Azərbaycan Respublikası-

nın Prezidenti yanında Təhsil üzrə Komissiyanın üzvü, yeni yaradılmış “Avrasiya Akademiyası”nın təsisçilərindən biri, poeziya və bədii-publisistik yazı sahəsindəki uğurlarına görə “Yusif Məmmədəliyev”, “Qızıl Qələm”, “Səməd Vurğun”, “Cəfər Cabbarlı” və digər mükafatlar laureatı, tərcüməçi, Azərbaycanda və bir çox dillərə çevrilib xarici ölkələrdə nəşr olunmuş elmi əsərlərin, şeirlər və bədii-publisistik kitabların müəllifi, elm və mədəniyyət tarixi üzrə sanballı əsərlər müəllifi, fizika-riyaziyyat elmləri doktoru, professor, ictimai xadim... Hamlet İsaxanlının (rəsmi soyadı “İsayev” – L.M.) titullarını, fəaliyyət sahələrini, gördüyü işləri saymaqla qurtaran deyil. Ən əsası isə bu qədər uğurlu karyerası olmasına, Azərbaycanla yanaşı, dünyada da tanınmasına baxmayaraq, müasir dünyada çoxlarına yad olan sadəliyi və səmimiliyi adama xüsusi zövq verir. Hamlet İsaxanlı həm də maraqlı həmsəhbətdir.

Orta məktəb, tələbəlik, gənclik illərindən o qədər maraqla danışdı ki, saat yarımlıq söhbətin necə başa çatdığını bilmədik...

6-CI SINİF MƏSƏLƏSİNİ HƏLL EDƏN 1-Cİ SINİF ŞAGIRDİ

Gürcüstanın Qarayazı rayonunun (indiki Qardabani rayonu – L.M.) Kosalı kəndində dünyaya göz açan həmsəhbətimiz altı qardaş arasında ən böyükü olub. Babası Qaçaq İsaxan Sovet hökuməti ilə yola getmədiyindən ailə repressiyaya məruz qalıb. Buna görə atasını, əmi və bibilərini uşaqqən sürgün ediblər. Sürgündən qayıdan sonra xeyli çətinlikləri olub. Kişi ləri sürgün etdiklərinə görə ailəni uzun müddət nənəsi saxlayıb (H.İsaxanlının “Ziyarət” poemasının baş qəhrəmanı). Atası orta məktəbdə riyaziyyat müəllimi, anası evdar qadın olub.

Balaca vaxtı xəyalpərvər olan Hamlet yaşıdlarından fərqli olaraq, məktəbə bir il tez - altı yaşında gedir. Amma məktəbə getməsini riyaziyyat müəllimi olan atası əvvəlcə ciddi qəbul etmir. Belə ki, bir yaş ondan böyük olan qohumu və dostu Elmixinla həmişə bir yerdə oynadıqlarından dəstə məktəbə gedəndə Hamlet də yanına düşüb onunla dərsə gedirmiş. Atası məktəbdə işlədiyindən 6 yaşlı uşağın dərsdə oturmasına müəllimi etiraz etmir. Oxuyub yazmağı bildiyindən Hamlet də sinifdəki uşaqlarla ayaqlaşır. Rübün sonunda müəllim

Hamletin rüblüyünü atasına aparır ki, qol çəksin. Atası məəttəl qalır ki, axı, onun oğlu məktəbə getmir. Müəllim Hamletin bütün qiymətlərinin “5” olduğunu deyir. Həddən artıq qayda-qanuna riayət etməyi sevən atası oğlunun vaxtından əvvəl məktəbə getməsinə etiraz edir, sonra zəifləyəcəyini bildirir (o zamanlar 7 yaşa çatmadış uşaqlar məktəbə qəbul edilmirdi). Müəllim güclə də olsa, atasını yola gətirir və Hamlet dərslərinə davam edir. Birinci sinifi başa vurmamış ailələrdə baş verən faciə, əmisinin 26 yaşında vəfat etməsi ailədə qarmaqarışılığın yaranmasına səbəb olur. Bu zaman müsahibimizin bibisi balaca Hamleti götürüb Ermənistanın İləməzli kəndinə aparır ki, ailənin başı qarışq olduğundan uşaq ayaq altında qalmış: “Mən İləməzlidə birinci sinifin davamını oxudum. Birinci sinif bitirəndə atam gəldi. Məktəbdə müəlimlərimə, direktora təşəkkür etdi və ikinci sinif oxumaq üçün məni Gürcüstana aparacağımı dedi. Direktor yaxşı oxuduğumu və birbaşa üçüncü sinif keçirildiyimi bildirib. Atama mənimlə bağlı bir əhvalat da danışüb. İləməzli dağlıq kənd olduğundan qar yağında balaca

uşağın evə tək getməsi mümkün deyildi. Buna görə mən bibimin altıncı sinifdə oxuyan qızlığını gözləmək üçün onların sinfında oturardım ki, evə onunla birgə qayıdım. Mən sinifdə oturanda hesab dərsi keçirləmiş. Müəllim bir misal vermiş, bir qədər izah etmiş və kimin həll edə biləcəyini soruşubmuş. Əlimi qaldırmışam. Müəllim

gülüb nə istədiyimi soruşub. Amma mən yazı taxtası öünüə çıxıb məsələni həll etmişəmmi. Deməli, müəllim qaydanı başa salanda mən başa düşübmüşəm". Direktor nə qədər cəhd etsə də, atası Hamletin orada qalmasına razı olmur və bildirir ki, kəndlərində yaşına uyğun ikinci sinifdə davam edəcək.

"YAŞIMA UYĞUN OLMAYAN KİTABLARI DA OXUYURDUM"

Ailələrində oxumaq mədəniyyəti olduğunu deyən H.İsxanlı atasının həmişə oxumağın vacibliyini təbliğ etdiyini bildirdi. Riyaziyyatı çox yaxşı qavrayan müsahibimiz ədəbiyyatı da hədsiz dərəcədə sevirmiş. Gündəlik rejimində gəlincə, məktəbdən evə gələn kimi çörəyini yeyib sabahkı dərslərini hazırlayırmış. Dərsləri hazır olanda isə bədii kitab oxumaq vaxtı çatarmış. Bu min-valla qısa zamanda məktəbin kitabxanasındaki kitabları oxuyub qurtarır və müəllimlərinə, tanışlarına oxumaq üçün ona kitab gətirmələrini xahiş edir. Sonra öyrənir ki, Bakıdakı kitab mağazalarına kitab sıfariş edə bilər. Beləliklə, Bakıdakı 2 kitab mağazasının müştərisinə çevrilir (o zaman "Kniqa-poçtoy" adlı kitab göndərən xidmət varmış - H.İ.).

Atası bir tərəfdən oğlunun bədii kitab oxumasını bəyənsə də, digər tərəfdən ona möhkəm-möhkəm tapşırır ki, bu işə çox aludə olmasın, yoxsa dərslərində geri qalar. Amma H.İsxanlı bədii kitab oxumağa necə

aludə olursa, yaşına uyğun olan və olmayan kitabları da mütaliə edir. Beşinci sinfin qış tətilində ədəbiyyat müəllimi tapşırır ki, tətildə oxuduqları kitabların təhlilini yazıb götərsinlər. Hamlet də iki 12 vərəqli dəftərdə oxuduğu kitabların təhlilini yazır. 5-ci sinif şagirdinin oxuduğu kitablar içərisində Teodor Drayzerin "Dahi" romanının olması müəllimin qəzəbinə səbəb olur. "Dahi"də açıq-saçıq səhnələr olduğundan müəllim qəşqabaqlı halda Hamletə yaxınlaşır deyir ki, "oxudum, yaxşı yazmisan, amma sənə "Dahi"ni kim verib?". Hamlet mağazadan aldığı və kitabı çox bəyəndiyini deyir. Müəllim də "bu, sənin yaşına uyğun deyil", deyib üzünü çevirir gedir. 11 yaşlı Hamlet öz-özünə fikirləşir ki, "Dahi"dəki hər şeyi başa düşübsə, niyə yaşına uyğun deyil? H.İsxanlı deyir ki, uşaq olduğuna görə bir-iki şeyi başa düşməyə bilərdi, amma, ümumilikdə qadının, kişinin, sevginin nə olduğunu bilirmiş.

JURNALİST, KİMYAÇI, TARİXÇİ, YOXSA RİYAZİYYATÇI?

Həmsöhbətimiz artıq yuxarı siniflərdə bədii ədəbiyyatı rus dilində mütaliə etməyə başlayır. Məktəbdə fransız dili keçidlərindən hətta bu dildə də qısa hekayə kitabları oxuyur. Riyaziyyat və ədəbiyyatla bərabər kimya, biologiya, tarixi də çox sevir. Buna görə çəş-baş qalır. Ondan kim olmaq istədiyini soruşanda bir dəfə tarixçi, bir dəfə ədəbiyyatçı, başqa bir vaxt jurnalıst, yaxud kimyaçı, riyaziyyatçı olmaq istədiyini deyir. Oğlunun hərdəm-xəyal olmasından çəkinən atası onun riyaziyyatçı olması üçün əlindən gələnini edir. Amma təbii ki, bunu zor gücünə deyil, siyasətlə həyata keçirir: "Mən altıncı sinifdə oxuyanda atam indiki Azərbaycan Pedaqoji Universitetdə qiyabi təhsil alırdı. Müəllimlik məktəbini Tiflisdə bitirmişdi, Azərbaycanda da oxumaq istəyirdi.

Qış tətilində onların sessiyası olurdu. Məni də özü ilə Bakıya gətirdi. Bakı Dövlət Universitetinin professoru, qohumumuz Əliyar Qarabağlı ilə tanış etmək üçün məni onun evinə apardı. Atam söhbət əsanasında Əliyar müəllimə dedi ki, "bu uşaq riyaziyyatı çox yaxşı bilir, başı çox yaxşı işləyir. İstəyirəm riyaziyyatçı olsun. Amma hərdən deyir ki, ədəbiyyatçı, jurnalıst olacam. Gətirmişəm ki, siz də fikrinizi bildirəsiniz". Əliyar müəllim mənə dedi ki, "ay bala, riyaziyyat gül kimi sənətdir, böyük elmdir. Mən riyaziyyatçılara həsədlə baxıram. Əgər basın yaxşı işləyirsə, riyaziyyatçı ol, ədəbiyyatı sevirsənə, yenə

sev, sənə heç kim mane olmayıacaq. Ədəbiyyatçı kimi sənə deyim ki, riyaziyyati qoyub ədəbiyyatı seçmək ağıllı fikir deyil. Hekayə, şeir, dram əsəri yazdığını eйтmişəm. Yazmağına yaz, amma şair, yəzici olmaq üçün ədəbiyyat fakültəsində oxumaq lazımdır, əksinə, ədəbiyyat fakültəsinə girməmək lazımdır".

H.İsxanlının sözlərinə görə, atası arada belə şeylər təşkil edirmiş ki, oğlu fikrini qarışdırmasın. Amma bununla belə zor gücünə heç nə etmirdi. Hətta Bakıdan qayydanda oğlunun yazışlığı iki kitab mağazasından onun üçün bir çəmodan bədii kitab da alır.

Beləliklə, H.İsxanlı məktəbi qızıl medalla bitirərkən riyaziyyatı seçilir. İmtahana gələrkən gördükleri onu təəccübləndirir. Həmişə kənddə ən yaxşı oxuyan şagird burada çox güclü uşaqların olduğunu görür. Amma sənədlərini riyaziyyata verən 400 nəfər, onların da içərisində 70 medalçı içərisində "5" alaraq 50 nəfər tələbədən biri olmağı bacarır: "Mən düşünürüm ki, riyaziyyatı çox yaxşı bilirəm, zövq ala-alə dərsimi hazırlayıb sonra bədii ədəbiyyat oxuyacam. Amma qrup yoldaşlarım da çox güclü idi. Mən də fərqlənmək, riyaziyyatın incəliklərinə varmaq istəyirdim. Bunun üçün qeyri-adi dərəcədə riyaziyyatı çox oxumalı idim və oxudum. Eyni zamanda ədəbiyyata, tarixə və fəlsəfəyə olan sevgim daha da artdı".

GƏNCLİK İLLƏRİNDE YAZILAN SEVGİ ŞEİRLƏRİ

Dərslərini oxumaqla kifayətlənməyən yeniyetmə Hamlet şeirlər yazmağa da davam edir. Deyir ki, gənclik illərində yazdığı şeirlər əsasən sevgiyə aid olub. Tələbə vaxtı qələmə aldığı "Külək və qız" adlı şeiri isə sonralar Manananın ifasında mahni kimi səslenib (müsiqisi - Nailə xanım İsayevanın). H.İşaxanlı bu şeiri yazmağının tarixçəsini də bizimlə bölüdü: "İndiki Mərkəzi Univermağın qarşısında həmişə külək olurdu. Mən də o tərəflərdə kirayədə qalırdım. Bir dəfə oradan keçəndə gördüm ki, möhkəm külək əsir və bir qız addım belə atə bilmir. Əli ilə univermağın binasının divarından tutub dayanır. Külək viyildayıb paltarının ətəyini qaldırır. Qız bir əli ilə divardan, digər əli ilə ətəyini tutur ki, külək qaldırmamasın. Külək köynəyini belə yellədirdi. Çox gözəl mənzərə idi. Qızın üzünə baxdim, qız əziziyət çəkmir, üzündə bir təbəssüm vardı. Onda "Külək və qız" adlı şeir yarandı. Şeir belə başlayır:

*Külək oxşar yanağımı,
Öpər ürkək dodağımı,
Yellədəndə köynəyini,
Qaldıranda ətəyini,
Külək dəmdən fəğan eylər,
Tamaşaşa çıxar göylər.*

Həmsöhbətimiz tələbəlik illərində bədii yaradıcılıqla az məşgül olmuş, hərdənbir yazmış, ancaq çap etdirmək haqqında düşünməmişdir. Şahmatı da çox sevmiş və bu, indiyədək davam edir. Bir dəfə şahmat üzrə oyunlarda Bakı Dövlət Universitetinin çempionu olur. İndi Prezidentin İcra Aparatının humanitar siyaset şöbəsinin müdürü olan Fatma Abdullazadə universitetin fəali kimi o vaxt çempionun başına tac qoyur. Dərslərini əla oxumaqla yanaşı, H.İşaxanlı universitetin futbol komandasında da oynamaya vaxt tapırmış. Dediyiñə görə, tələbəlik həyatında nələr ola bilərdisə, hamisini sınaqdan keçirib.

LİDSKİYİN ÇÖZƏ BİLMƏDİYİ MƏSƏLƏNİ HƏLL ETDİM

Daha sonra qazandığı uğurlara görə Moskva Dövlət Universitetinin professoru A.Q. Kostyuçenko onu aspirantura pilləsini Moskvada oxumağa dəvət edir. Bakıda imtahan verərək Moskva Dövlət Universitetinə qəbul olur. Kənddən Bakı Dövlət Universitetinə qəbula gələrkən keçirdiyi hissələri Moskva Dövlət Universitetinə ilk gəlişində də yaşayır: "Moskva Dövlət Universitetində ilk dəfə qədəm basanda elmi seminar gedirdi. Danışındılar, amma mən bəzi şeyləri başa düşmürdüm. Yaşıdlarım isə hər şeyi anlayırdılar. Çox çəşmişdim, necə yəni, o qədər kitab oxumuşdum, Bakıda yaşıdlarım arasında xeyli fərqlənirdim, amma mən burada az başa düşürəm. Sonradan mənə aydın oldu ki, onlar birinci kursdan Moskva Dövlət Universitetində oxuyublar və qulaqları bütün terminləri eşidib. Ha-radasa iki-üç aya qulaqlarım o terminlərə öyrəşdi və başa düşdüm ki, qorxulu bir şey yoxdur, burada oxuya biləcəm. Beləliklə, dissertasiyamı da qrup yoldaşlarımdan daha tez, 24 yaşimdə bitirdim və tezliklə müdafiə etdim".

Aspiranturada oxuduğu müddətdə müsahibimiz çox çətin bir məsələnin həllini tapmağa nail olur: "Məsələni həll edəndə elmi rəhbərim mənə dedi ki, yazımı "Funksional analiz və onun tətbiqləri" adlı jurnalda verim. Bu jurnal çox məşhur idi və ildə dörd nömrəsi çıxırı. O zaman sovet jurnalları məqaləyə görə qonorar verirdi, amma Amerikada bütün yaxşı elmi məqalələr tərcümə olunur və buna görə müəllifə pul ödəyirdilər. Xüsusü çekləri bizi verib deyirdilər ki, bu filan məbləğdə dolların əvəzidir. Mən o çeki götürüb Moskva mağazasına getdim. Yadına düşür ki, nə alırdım – palto, dublyonka, yoldaşima, uşaqlara hədiyyə və s. - pul tükənmirdi ki, tükənmirdi. Aspiran-

turada oxuduğum iki il yarımdan sonra rəhbərim dedi ki, sən qurtardin. Riyaziyyata aid bütün imtahanları, həmçinin kvant mexanikası üzrə imtahan verib Moskva Dövlət Universiteti ilə vidalaşdım".

H.İşaxanlının dissertasiyasını xaricə rəyə göndərilər: "Görkəmlı Sovet riyaziyyatçısı, Lenin mükafatı laureati V.B.Lidskiy adında məşhur bir riyaziyyatçı var idi. Mən Lidskiyin başladığı, müəyyən nəticə aldı, amma tam çözə bilmədiyi bir məsələni həll etmişdim. Rəy üçün dissertasiyamı Lidskiyə göndərdilər. Sonradan o mənə dedi ki, jurnalda məqaləmə də ona göndəribləmiş. Lidskiyin sözlərinə görə, məqaləmdən zövq alıb. O böyük riyaziyyatçı göndərdiyi rəydə yazmışdı ki, bu oğlanın dissertasiyası namizədlik dissertasiyasına olan tələblərdən qat-qat üstündür, doktor ola bilər. Buna görə görkəmlı riyaziyyatçı Zahid Xəlilovun sədrliyi ilə Elmi Şurada məsləhətləşmə edib məsələ qoyular ki, mənə birbaşa elmlər doktoru adı verilə bilər. Qayda belə idi ki, hamı bu fikrə müsbət rəy verməli idi. Bircə nəfər "yox" desə, bu ad verilməyəcəkdi. Bir nəfər "yox" dedi. Sonra Elmlər Akademiyası Riyaziyyat və Mexanika İnstitutunun direktoru Zahid Xəlilov məni yanına çağırıb dedi ki, belə şeyləri vecinə alma. Dedim, narahat olmuram, onsuz da elmlər doktoru oldum-olmadım mən riyaziyyatı sevirəm. Və vaxtı çatanda tamam başqa və yeni bir mövzu üzrə doktorluq işimi Moskvada müdafiə etdim".

Lalə Musaqızı
31.03.2014